

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ความทรงจำกับห้องเรียนศิลปะ
MEMORIES OF THE STUDIO

สุริยัน นามวงศ์
SURIYAN NAMWONG

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 78192
วัน,เดือน,ปี..... 25 ก.พ. 2551

b. 1188 1310
i.

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนั่น)

.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ)
.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เดชา วราชน)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์กันจนา คำโสภี)
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ คุชาชีวะ)
.....กรรมการ (อาจารย์วุฒิกร คงคา)

.....กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)
.....กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

.....กรรมการ (อาจารย์ศรินทร์ คีร์จเจริญ)
.....กรรมการและเลขานุการ (รองศาสตราจารย์อลิตา จันทังเพ็ชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนั่น)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ความทรงจำกับห้องเรียนศิลปะ
	Memories of the studio
ชื่อ	นาย สุริยัน นามวงศ์
รหัสนักศึกษา	46020269
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2549
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี

บทนำ

ความทรงจำที่ประทับใจของมนุษย์สามารถเกิดขึ้นได้ในทุกเวลา ช่วงเวลาของชีวิต มนุษย์สามารถประสบเหตุการณ์ที่สามารถสร้างความทรงจำได้ ทั้งความทรงจำที่ดีและไม่ดี ข้าพเจ้ารู้สึกมีความทรงจำที่ดีในช่วงเวลาของชีวิตที่ได้ศึกษาเรียนรู้ในรั้วของมหาวิทยาลัย ช่วงเวลานี้ข้าพเจ้าได้เจอเรื่องราวต่างๆ มากมาย ได้เรียนรู้ได้เติบโต ไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ เหตุการณ์เล็กๆ น้อยๆ ที่นึกขึ้นมาก็ทำให้ เกิด รอยยิ้ม และสิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้ายังจำเหตุการณ์เหล่านั้นได้ ก็คือการที่ ข้าพเจ้าไปพบกับสิ่งของ สถานที่ ที่ทำให้ความทรงจำของข้าพเจ้านั้นกลับคืนมา เมื่อได้พบเจอสิ่งต่างๆ ที่กล่าวมาข้าพเจ้าจึงนำสิ่งต่างๆ เหล่านั้น มาสร้างเป็นผลงาน ในงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ภายใต้หัวข้อ ความทรงจำกับห้องเรียนศิลปะ เป็นผลงานจิตรกรรม ที่ใช้น้ำมัน และสีอะคริลิก จำนวนทั้งหมด 4 ชิ้น นำเสนอในลักษณะ 2 มิติ ใน แบบลักษณะเหมือนจริง (Realistic) ที่ผสมผสานการตัดเส้นแบบการตูน ที่สื่อถึง เรื่องราวต่างๆ ในเวลาปฏิบัติงานทำงานศิลปะที่มีผลต่อ “ความทรงจำ” ของข้าพเจ้า โดยใช้โครงสีที่แตกต่างกัน เพื่อแสดงถึงช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ได้มีการแก้ปัญหาในส่วนของภาพร่าง ก่อนนำไปทำเป็นผลงานจริง ข้าพเจ้าได้พบและแก้ไขปัญา อย่างเป็นขั้นตอนจนผลงานสมบูรณ์

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ได้แปรเปลี่ยนบันทึกความทรงจำของข้าพเจ้าที่ประทับใจในสถานที่เรียน มาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะ ในรูปแบบของงานจิตรกรรม ด้วยกระบวนการเทคนิคที่เป็นลักษณะเฉพาะตัว โดยศิลปนิพนธ์ชุดนี้ นอกจากเป็นส่วนหนึ่งในการบันทึกเรื่องราวแล้ว ยังแสดงออกในการบันทึกเรื่องราว ทั้งยังแสดง ออกถึงคุณค่าของผลงานจิตรกรรมในทางศิลปะ และเป็นแนวทางให้กับผู้ที่สนใจ และศึกษาผลงาน ในลักษณะเดียวกันต่อไป

ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ในการทำศิลปนิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณมารดาที่ได้สั่งสอนเลี้ยงดู ให้กำลังใจ และคำปรึกษา เวลาประสบปัญหาในทุกๆ ด้าน และขอขอบคุณพี่สาวสำหรับการเอาใจใส่ความห่วงใย และความเข้าใจ บิดาที่ล่วงลับที่สอนให้ ข้าพเจ้าเป็นคนเข้มแข็ง เวลาที่ประสบปัญหาใดๆ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ สามารถสำเร็จได้ด้วยดี ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ สรรพรงค์ สิงห์เสนี ที่ได้ให้คำปรึกษา ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ รองศาสตราจารย์ อลิดา จันผิงเพชร และ อาจารย์วุฒิกร คงคา ตลอดจนคณาจารย์ทุกท่าน ที่อบรม สั่งสอนข้าพเจ้าให้มีความรู้ ความเข้าใจ ชี้แนะแนวทางในการค้นหา ความหมายของคำว่า “ศิลปะ” ให้ได้ รู้จัก กับ ความเป็นตัวเอง อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่ง ในการทำศิลปนิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณ อาจารย์ใหญ่ ขอขอบคุณสถานที่ ขอขอบคุณเพื่อน พี่ น้อง ทุกคน ที่สนับสนุนและคอยเป็นกำลังใจ แก่ข้าพเจ้ามาตลอดจนสำเร็จการศึกษา

นาย สุริยัน นามวงศ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของเรื่องที่จะนำมาศึกษา	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	3
ที่มา	3
อิทธิพลที่ได้รับ	3
อิทธิพลจากผลงานศิลปกรรมและศิลปิน	5
ประวัติศิลปิน	7
แนวความคิด	13
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	14
วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	14
ขั้นตอนการทำงาน	14
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	25
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	25
การวิเคราะห์องค์ประกอบ	36
บทที่ 5 บทสรุป	37
เอกสารอ้างอิง	39
ภาพผลงานศิลปะ	40
ประวัติผู้เขียน	45

ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบสิ่งที่เป็นอิทธิพล	4
ภาพอิทธิพลจากผลงานศิลปกรรม	5
ภาพประกอบผลงานของศิลปิน	10
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	14
ภาพร่างชุดที่ 1	14
ภาพร่างชุดที่ 2	17
ภาพร่างชุดที่ 3	19
ภาพร่างชุดที่ 4	22
ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบ	
รูปเส้นโครงสร้างผลงานศิลปะ ชั้นที่ 1	34
รูปเส้นโครงสร้างผลงานศิลปะ ชั้นที่ 2	34
รูปเส้นโครงสร้างผลงานศิลปะ ชั้นที่ 3	35
รูปเส้นโครงสร้างผลงานศิลปะ ชั้นที่ 4	35
ภาพผลงานศิลปะ	
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ 1	41
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ 2	42
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ 3	43
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ 4	44

บทที่ 1

บทนำ

ในธรรมชาติของมนุษย์ มนุษย์สามารถจดจำประสบการณ์ ผสมผสานกับเหตุการณ์ ที่ผ่านมาเป็น การนึกย้อนถึงสิ่งต่างๆในอดีตได้ เราเรียกสิ่งนี้ว่า “ความทรงจำ” (Memory) แต่ความทรงจำของมนุษย์ สามารถเปลี่ยนไปได้ตามกาลเวลา แม้ว่าจะเป็นความทรงจำที่แสนเจ็บปวด ที่อยากจะลืมแม้ว่าจะเป็น ความทรงจำที่แสนสวยงาม และอยากจะจดจำ ช่วงเวลานั้นต่อไปให้นานแสน นานก็ตาม การที่จะทำให้ ความทรงจำยังคงอยู่ได้นั้น เพราะปัจจัยหลายๆอย่างมา กระตุ้นทั้งภายใน และภายนอก โดยสิ่งที่มนุษย์ ทุกคนอยากจะจดจำก็คือความทรงจำที่มีความสุข และช่วงเวลาที่มีความสุขของข้าพเจ้านั้น ก็คือช่วง เวลาที่ข้าพเจ้าได้เรียนศิลปะ ในช่วงเวลานี้เอง และสิ่งที่ทำให้ ความทรงจำของข้าพเจ้า ยังคงอยู่ ไม่จาง หายไป ไม่ว่าเรื่องนั้นจะเป็นเรื่อง เล็กๆน้อยๆก็ตาม นั่นก็ เพราะว่ามีปัจจัยมากระตุ้น ให้ความทรงจำ นั้นยังคงอยู่ไม่จางหายไปก็คือ ห้องเรียนศิลปะ

ความสำคัญของเรื่องที่จะนำมาศึกษา

สิ่งที่มนุษย์อยากจะจดจำนั้น ก็คือ ความทรงจำที่มีความสุข การที่ได้ไปสถานที่ๆหนึ่ง แล้วทำให้เราคิดถึงความทรงจำที่แสนเศร้า และทุกข์ใจ คนส่วนใหญ่ก็คงไม่มีใคร ที่อยากจะไป ไม่อยากพบเจอ สิ่งที่ทำให้นึกถึงสถานที่แห่งนั้น และ ไม่อยากจะไปอยู่ที่นั่นนานๆ ในทางกลับกันมนุษย์ทั่วไป การได้ไป สถานที่ ที่หนึ่งแล้วทำให้คิดถึงความทรงจำที่มีความสุข สนุกสนาน และเรื่องดีๆ ก็คงจะอดคอมยิ้ม หรือ แอบหัวเราะคนเดียว ไม่ได้เวลาได้ไปสถานที่นั้น เจอสิ่งของ ที่ทำให้นึกถึง เหตุการณ์นั้นๆ และอยู่กับ อารมณ์ ความคิดถึงเวลานั้นนานๆ แสดงให้เห็นว่า สถานที่ , สิ่งของ , กลิ่น , เสียง เป็นปัจจัยหลัก ที่จะ ทำให้ ความทรงจำที่มีความสุข, ความทรงจำที่แสนประทับใจ, ความทรงจำที่สนุกสนาน , ความทรงจำ ที่แสนเศร้า ของมนุษย์นั้นได้หวนกลับมาชัดเจนอีกครั้ง

วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1 เพื่อเป็นการบันทึกเวลาและความทรงจำที่มีความสุข ของนักศึกษาที่เรียนศิลปะ
- 2 เพื่อเสนอความงามของแสงเงากับสถานที่
- 3 เพื่อเสนอความงามของห้องเรียนศิลปะที่เอกลักษณ์เฉพาะตัว
- 4 เพื่อแสดงความคิดสร้างสรรค์ที่ข้าพเจ้ามีต่อห้องเรียนผ่านผลงานศิลปกรรมในรูปแบบของงานจิตรกรรม
- 5 เพื่อพัฒนางานศิลปะของข้าพเจ้าให้มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง

ขอบเขตของโครงการ

- 1 เพื่อแสดงถึงบรรยากาศ กิจกรรม เพื่อนร่วมชั้นเรียน ที่อยู่ในห้องเรียนศิลปะในอารมณ์ที่มีความแตกต่างกัน
- 2 แนวทางการสร้างสรรค์ นำเสนอในลักษณะแบบรูปร่าง รูปทรงเหมือนจริง (Realistic) ที่มีลักษณะการลงสีแบบที่ทึบแฉ่งๆและการตัดเส้นแบบการฉูด
- 3 กรรมวิธีในการสร้างสรรค์ เป็นงานจิตรกรรมสีน้ำมันและสีอะครีลิคบนผืนผ้าใบ ในรูปแบบ 2 มิติ จำนวน 4 ภาพ
- 4 ขนาดผลงาน

ภาพที่ 1	140 x 180 cm.
ภาพที่ 2	120 x 220 cm.
ภาพที่ 3	150 x 190 cm.
ภาพที่ 4	155 x 200 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

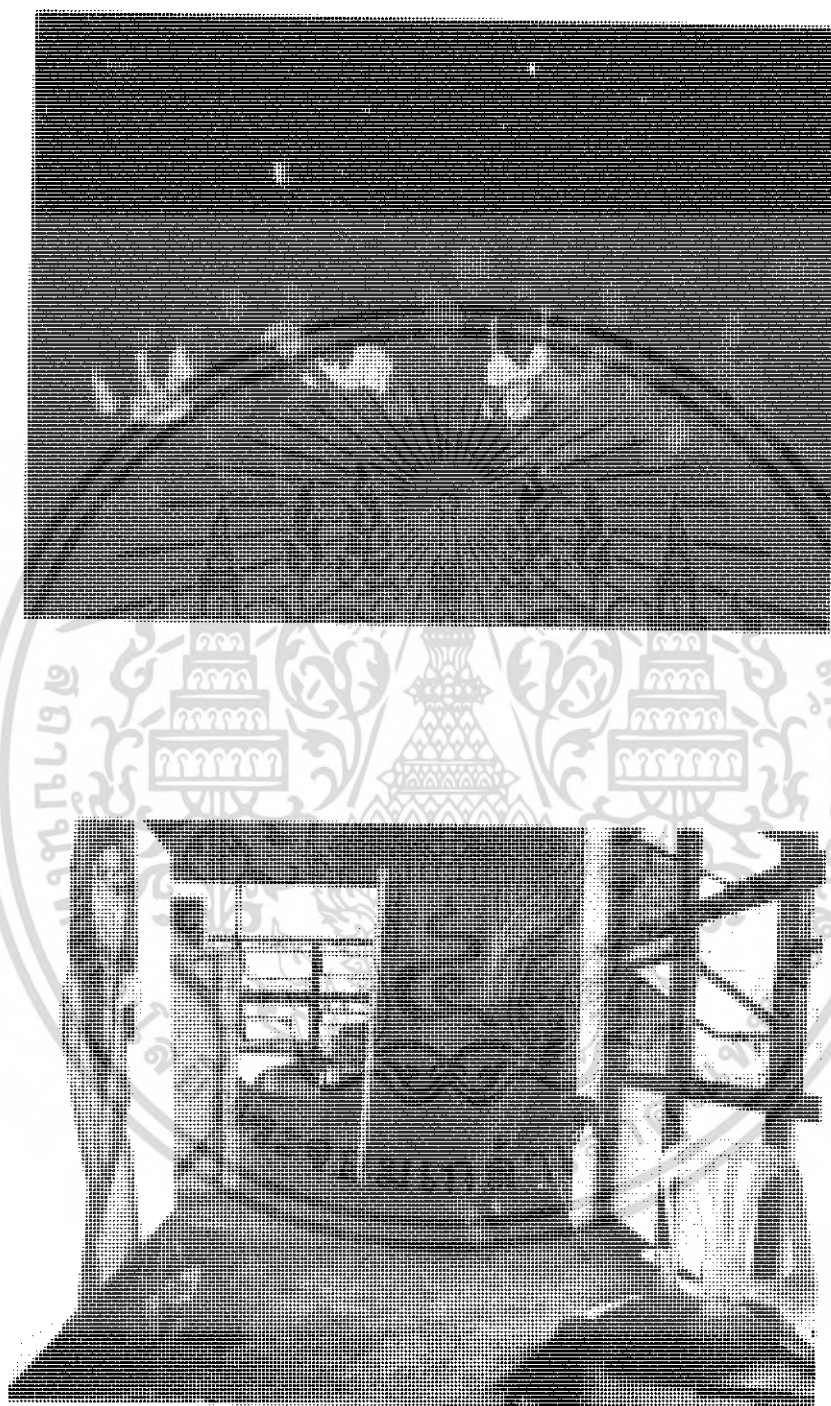
ที่มา

ช่วงชีวิตที่สนุกสนานและมีความสุขที่สุดช่วงหนึ่งของมนุษย์ช่วงหนึ่งก็คือ การได้เรียน มหาลัย เหตุการณ์ในช่วงชีวิตต่างๆเกิดขึ้นมากมาย ในช่วงเวลาของการที่จะเปลี่ยนจากวัยรุ่นไปสู่วัยทำงาน ซึ่งถือเป็นเวลาที่น่าจดจำช่วงหนึ่ง ข้าพเจ้ามีโอกาสได้กลับไปโรงเรียนเก่า สมัยมัธยม ข้าพเจ้าได้เห็นอาคารที่เคยเรียนก็ทำให้ความทรงจำสมัยนั้น ให้กลับมา ชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง แต่เมื่อกลับมาแล้ว ไม่ได้ดูรูปถ่ายความทรงจำเหล่านั้นก็เริ่มจางหายไป ปัจจุบันข้าพเจ้าได้เรียน มาถึงจุดหนึ่ง ของการศึกษาของ การเรียนปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย จากที่กล่าวมาข้างตน จึงทำให้ ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจในการนำมา สร้างเป็นผลงานศิลปะ เพื่อบันทึกความรู้สึกระหว่างทำงาน และรายละเอียดความรู้สึกถึงภาพชีวิตในปัจจุบัน ซึ่งกำลังจะกลายเป็น อดีตในไม่ช้า

อิทธิพลที่ได้รับ

- อิทธิพลที่มีผลกระทบหลักของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าได้รับมาจากการศึกษาเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน
- 1 ห้องเรียนศิลปะ
ซึ่งเป็นห้องเรียนที่ข้าพเจ้าได้ใช้เวลาในการปฏิบัติงาน กิน นอน กับเพื่อนๆในชั้นเรียน
 - 2 กิจกรรมกับเพื่อนๆ
ในขณะที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์งานศิลปะกับเพื่อนๆในชั้นเรียน
มีเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความประทับใจมากมาย
 - 3 สิ่งของ , หุ่นนิ่งต่างๆที่มีเอกลักษณ์
ในสถานที่เรียนต่าง ก็จะอุปกรณ์การเรียนที่แตกต่างกัน การเรียนศิลปะ
ก็มีอุปกรณ์การเรียนที่มีเอกลักษณ์ เป็นหุ่นนิ่ง ที่สื่อถึงเรื่องราว
และกิจกรรมในเวลานั้นได้เป็นอย่างดี
 - 4 แสงเงา กับ สถานที่
เวลาในการทำงานในห้องเรียนนั้น ในแต่ละช่วงเวลามีบรรยากาศและแสงที่สวยงามแตกต่างกัน
สถานที่เดิมแต่ต่างช่วงเวลาความสวยงามนั้นก็แตกต่างกัน

ภาพประกอบสิ่งที่เป็นอิทธิพล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลจากผลงานศิลปกรรมและศิลปะป็น

งานศิลปกรรมที่ให้อิทธิพลในการทำงานของข้าพเจ้านั้น ได้แก่ งานในลัทธิ (ART NOUVEAU ค.ศ. 1890 - 1910) ที่ข้าพเจ้าได้รับเอามาเพียงรูปแบบ ของการตัดเส้นในลักษณะ เหมือนเทคนิคภาพพิมพ์ แต่ได้ใช้ความเป็นรูปแบบลักษณะส่วนตัวทั้งแสงและสี

รูปแบบที่อ่อนช้อยงดงามของ อาร์ต นูโว แม้ว่าจะเกิดขึ้นเพียงช่วงสั้น ๆ ในอดีต แต่ เอกลักษณะ โดยเฉพาะการใช้สีจะนิยมเลียนแบบ สมัยจอร์เจียนช่วงแรก เฉพาะของการสด ทอนรูปแบบจาก ธรรมชาติ แผลงและเปลือกหอยซึ่งนำมาประดิษฐ์เป็นลวดลาย ประดับทั้งภายในภายนอกอาคารตลอดจนเครื่องใช้ ของประดับบ้านและเครื่องแต่งกายทำให้อาร์ต นูโว เป็นรูปแบบที่น่ากลับมา ใช้ตกแต่งเสมอๆ โดยเฉพาะ อย่างยิ่งภายในอาคารพาณิชย์ เช่น ร้านอาหารฝรั่งเศส ร้านขายเสื้อผ้าสตรี และ กิจกรรมเกี่ยวกับความงาม อื่น ๆ สีต้นที่ที่สร้าง บรรยากาศในยุคนี้เกิดขึ้นคล้อยตาม แรง บันดาลใจจากรูปทรง คือ สีจาก ธรรมชาติ ของฤดู ใบไม้ร่วง ได้แก่ สีจากฤดูใบไม้ร่วง เช่น สีโทนส้มและน้ำตาล สีจากพืชพันธุ์ต่างๆ เช่น สีเขียวเข้ม สีเขียวทอง และ สีของดอกไม้ เช่น สีขาวนวลดอกมะลิ สีม่วงดอกไฮริส สีแดงดอกป๊อบบี้ เป็นต้น นอกจากนี้ จากวัสดุและแร่ธาตุจากธรรมชาติ ได้แก่ ทองแดง เงิน ทองแดง ก็เป็นสีที่ นิยมนำมาใช้ด้วยเช่นกัน

ภาพที่ 1 ลวดลายดอกไม้ ในยุคอาร์ต นูโว

แหล่งที่มาของภาพที่ 1 http://www.americanbackcountry.com/womens/art_nouveau/wdan_iris.htm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานในยุคของอาร์ต นูโว มีศิลปินที่ผลิตงานศิลปะอยู่มากมาย อิทธิพล จากศิลปินในลัทธิอาร์ต นูโว ที่มีผลต่อผลงานของข้าพเจ้านั้นคือ มูชา(Mucha 1860-1939) ผลงานศิลปะของมูชานั้นมีทั้งผลงาน จิตรกรรมสีน้ำมันและภาพพิมพ์ มีลักษณะที่โค้งรีที่อ่อนหวาน และมีรูปร่าง ของหญิงสาวเป็นส่วนประกอบในงานข้าพเจ้ามีความชื่นชอบในผลงานของ มูชา ทั้งในผลงานที่เป็นงานจิตรกรรมสีน้ำมัน และงาน ภาพพิมพ์ โครงสีในงานของข้าพเจ้าได้มาจาก ที่ข้าพเจ้าประทับใจในผลงาน ของมูชา ที่ผลงานจิตรกรรม สีน้ำมันที่มีลักษณะของแสงเงาที่สวยงาม และโครงสี ที่กลมกลืน ทั้งแบบร้อนและเย็น ดังที่ปรากฏใน ภาพประกอบที่ 2 ลายเส้นในงานของข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลมาจากลายเส้นที่ ปรากฏอยู่ในภาพประกอบ ที่ 3-4 ข้าพเจ้าได้ดัดแปลงลายเส้นนั้น ให้เป็นแบบลักษณะของข้าพเจ้าเอง ในงานของข้าพเจ้านั้น ได้นำทั้ง สองสิ่งนี้มารวมกันโดยการได้รับอิทธิพลมาจากงานที่ปรากฏอยู่ในภาพประกอบที่ 5-6 ที่มีทั้ง เส้นและแสงเงาที่อยู่ด้วยกันอย่างลงตัวโดยเส้น แสงเงา และ โครงสีทั้งหมดนี้ข้าพเจ้าไปทดลอง ปรับปรุง จนกลายมาเป็นผลงานที่มีทั้งเส้นและโครงสีที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง

ประวัติศิลปิน

มูชา (Mucha 1860-1939) เป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงเกิดขึ้นในยุค อาร์ต นูโว มูชาเกิดในปี ค.ศ. 1860 ในเมือง Ivancice, Moravia ซึ่งอยู่ใกล้กับเมือง Brno ของสาธารณรัฐเช็กในปัจจุบัน ในเมืองเล็กแห่งนี้ ความตั้งใจและวัตถุประสงค์ในชีวิตจะยังคงใกล้เคียงกับยุคศตวรรษที่ 18 มากกว่า 19 แม้ว่ามูชาควรจะวาดรูปได้ก่อนหัดเดิน แต่เขาใช้ชีวิตวัยเยาว์ ในการเป็นนักร้องประสานเสียง และ นักดนตรีสมัครเล่น ต่อเมื่อเขาจบการศึกษาชั้นมัธยมปลาย (ซึ่งใช้เวลาเพิ่มเติม- จากปกติอีกสองปี) เขาจึงเริ่มตระหนักว่าคนเรามีชีวิตเพื่อรับผิชอบ ต่อศิลปะ ในแนวทางที่ชื่นชมในโบสถ์ของท้องถิ่น ความตั้งใจนี้ทำให้เขาเริ่มต้นเป็นจิตรกร แม้จะไม่ตรงกับความต้องการของ บิดาที่จะให้เขาได้ทำงานที่น่าเชื่อถือ โดยการเป็นเสมียนในศาลท้องถิ่น

เหมือนเช่นศิลปินอันเป็นแรงบันดาลใจในวันนั้น มูชามากกรุงปารีสในปี 1887 แม้จะมีอายุมากกว่า คนทำงานในรุ่นเดียวกัน แต่มูชาไปไกลกว่าทั้ง หนทาง และยุคสมัย เขาได้โอกาส ในโมราเวีย ซึ่งทำให้พบกับผู้สนับสนุนทางการเงิน ในการศึกษาค้นคว้า หลังจากสองปีในมิวนิค และเวลาส่วนหนึ่งอุทิศในการสร้างงานให้กับผู้สนับสนุนทางการเงิน เขาได้ถูกส่งไปยังกรุงปารีสเพื่อศึกษาที่ Academie Julian แต่การสนับสนุนทางการเงินก็หยุดลง ทำให้เขาแคว้งคว้างอยู่ในปารีส ซึ่งต่อมาทำให้ เขาเปลี่ยนแปลงตัวเอง ในเวลานั้น มูชาอายุได้ 27 ปี โดยไม่มีทั้งเงินและอนาคต เป็นพันตัวเองเป็นศิลปินผู้หิวโหย

นับเป็นเวลาหาปีก่อนบรรลุนิยามสมบูรณ์แบบ เขาอาศัยอยู่บน Cremarie ซึ่งจัดอาหารสำหรับนักเรียนศิลปะ และวาดภาพประกอบนิตยสารชื่อดัง ที่ได้รับค่าจ้างน้อย ป่วยเขียนดาบ โดยเงิน น้อยนิดประทังชีวิตกับต้องหยิบยืมเงินทองเพื่ออุดหนุน มูชามีคุณสมบัติทุกข้อของชีวิต ศิลปินควรมี ทั้งความสำเร็จ สลับกับล้มเหลว เพื่อนฝูงหลีกหนี แต่ศิลปะกลับบังเอิญมา ในช่วงนั้นเขาเริ่มสร้างทฤษฎี และมุมมองอย่างศิลปะในแนวทางของเขาควรจะเป็น

ในวันที่ 1 ม.ค. 1895 เขานำเสนอแนวทางใหม่ให้กับ ชาวปารีส โดยได้รับ การติดต่อ ในช่วงคริสต์มาส ให้สร้างสรรค์โปสเตอร์ละครของ Sarah Bernhard เรื่อง Gismonda ซึ่งเขานำมุมมองใหม่นั้นมาทดสอบ ในโปสเตอร์ เป็นการประกาศแนวทางศิลปะใหม่ของเขา ปู่ถูกเร้าสี สันตติส และในขนาดที่แตกต่างไปกว่าโปสเตอร์ทั่วไปคือ ใกล้เคียงขนาดของคนจริงๆ ซึ่ง สร้างความตื่นตาตื่นใจ ยิ่งนัก

ช่วงนี้เองที่ การสืบสานแนวทางของอาร์ต นูโว ก็มาสู่จุดเริ่มต้น บนพื้นฐานมุมมองใกล้เคียงกับการเคลื่อนไหวของ William Morris Arts & Craft ในอังกฤษ ทุกๆ สิ่งสามารถ และควร ที่จะศิลปะ Sir Edward Burne-Jones (British, 1833-1898) ออกแบบวอลเปเปอร์ Hector Guimard [1867-1942] ออกแบบสถานีรถไฟใต้ดินและ มูชาออกแบบโฆษณาแชมเปญ และ จากเวที การแสดง แต่ละประเทศมีชื่อเรียก สำหรับแนวทางใหม่ รวมทั้งความสามารถที่เหลือเชื่อของศิลปิน รวมทั้งมุมมองในแนวทางนั้น

ชั่วข้ามคืน ชื่อของมุซาเป็นที่เรียกขานกันทั่วไปในครัวเรือนและแม่ชื่อของเขาจะถูกใช้แทนความหมายของแนวทางใหม่ๆ ในศิลปะ เขาก็ไม่ได้ตอบรับความเชื่อมโยงนั้นเหมือน แฟรงค์ลีนาตรา ทำได้เช่นในเพลง My Way งานของมุซา มีทั้งองค์ประกอบที่เข้มแข็ง ส่วนโค้งที่งดงาม ตามธรรมชาติส่วนประกอบที่ตกแต่งอย่างลงตัว และสีสันตามธรรมชาติ แนว Art Nouvo อาจจะมีแนวทางลักษณะนี้แต่ไม่ใช่ในมุมมองของมุซา Bernhardt เซ็นสัญญาับเขาเป็นเวลา หกปี เพื่อออกแบบโปสเตอร์ให้รวมทั้งฉากและเครื่องแต่งกายให้กับการแสดงของเธอ ความสำเร็จข้ามคืนอันนี้เกิดเมื่อเขาอายุ 34 ปีหลังจากการทำงาน อย่างหนัก 7 ปีในกรุงปารีส

งานและรายได้ค่อยๆ เริ่มเข้ามาหาเขา ในปี 1898 เขาย้ายไปอยู่สตูดิโอแห่งใหม่เขียนภาพ Ilsee, Princess de Tripoli โดยมีงานแสดงเดี่ยวและเริ่มงานพิมพ์ภาพกับ Champenois ผู้พิมพ์คนใหม่ ซึ่งกระตือรือร้นในการนำเสนอผลงานด้วยโปสเตอร์ และ panneaux ชุดของภาพขนาดใหญ่สี่ภาพ อันมีแนวคิดเดียวกัน เช่น สี่ฤดู ที่ช่วงเวลาแห่งวัน ดอกไม้สี่ชนิด ฯลฯ งานส่วนใหญ่จะถูก สร้างสรรค์เพื่อตลาดสะสมและพิมพ์ลงบนผ้าไหม

ชื่อเสียงของเขาแพร่ขยายไปทั่วโลกทั้งยังได้เดินทางหลายครั้งไปยังอเมริกา โดยฝากผลงานบนปกและภาพประกอบไว้ในนิตยสารอเมริกัน หลายฉบับ และยังเขียนภาพเหมือนให้กับ ลูกค้า หลายรายในปลายทศวรรษนี้ เขาได้เตรียมตัวเริ่มต้นงานที่จะนับได้ว่าเป็นสุดยอดในชีวิต

มุซานับเป็นผู้รักแผ่นดินเกิดคือ เช็ก และความสำเร็จของเขาก็เท่ากับถือเป็นชัยชนะของ ชาวเช็กด้วย ในปี 1909 เขาได้รับงานเขียนภาพสีของภาพชุดในหอประชุม ของนายกเทศมนตรี เมืองปราก เขาได้วางแผนสร้างงาน The Slav Epic อันเป็นชุดภาพเขียนสีเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญ ในชาติสถาปนาประเทศ ได้รับจาก Charles Crane ซึ่งเป็นเศรษฐีแห่งเมืองชิคาโก มุซาหวังจะให้งาน เสร็จภายใน 5-6 ปีแต่กลับกินเวลาถึง 18 ปีในชีวิตของเขา ภาพบนผ้าใบขนาดใหญ่มาก คือ 24x30 ฟุต ได้ถูกสร้างสรรค์ขึ้นและมอบให้เมืองปรากในปี 1928 โดยเรื่องราวนั้นครอบคลุมประวัติศาสตร์ชาติชาวสลาวิก ตั้งแต่ก่อนประวัติศาสตร์ถึงยุคศตวรรษที่ 19 อันแสดงถึงความหวังและความฝันที่มีต่อ บ้านเกิดของเขา ในปี 1919 11 ภาพในชุดแรกสำเร็จลงและจัดแสดงในกรุงปราก รวมทั้งอเมริกา ซึ่งได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นยิ่งกว่า

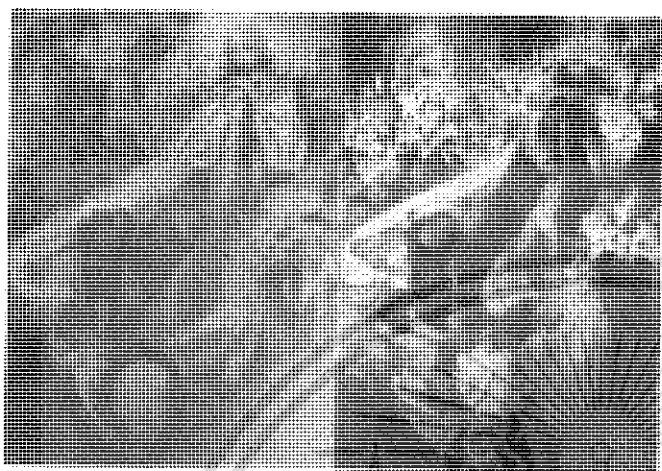
ประวัติศาสตร์ไม่เข้าข้างมุซาและชาวเช็ก เนื่องจากความไม่สงบที่เกิดในปลายศตวรรษ ความตั้งใจที่มีต่อชาติของมุซาพบกับความเย็นชา โดยเหตุทางภูมิศาสตร์ในสิบปีให้หลังสงคราม โลกครั้งที่ 1 แตกต่างไปจากครั้งที่มุซาเริ่มลงมือทำงาน โมราเวียได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชาติเกิดใหม่ คือ เชโกสโลวาเกีย (ซึ่งมุซาได้เสนอที่จะช่วยออกแบบไปรษณียากรและธนบัตรให้) โลกของศิลปะ เปลี่ยนแปลงไป โดยในช่วงที่ “ศิลปะแนวใหม่ของมุซา กำลังออกแสดงนั้น กลุ่มทางการเมืองหลายกลุ่ม ออกมาโจมตีงานอย่างมีอคติในหลายๆ แง่มุมสาธารณชน ดูจะชื่นชม แต่เหตุทาง การเมือง มีน้ำหนักกว่าความเห็น ของผู้คน จนปัจจุบันจึงพอจะมีงานให้ได้เห็นอีก โดยมีการจัดแสดงถาวรใน ปราสาท ของ Morovsky Krumlov ในความเห็นของ Brain Yoder แห่ง Art Renewal Center ซึ่งได้ไปชมในการเดินทางไป สาธารณรัฐเช็ก ในปี 2001 เขากล่าวถึงว่าปราสาทนั้นทรุดโทรมลง และที่ตั้งก็ยังไม่น่าสนใจ (โดยไม่มีเครื่องทำความร้อนและมีช่วงปิดทำการยาวนาน) แต่ผู้ชมซึ่งชื่นชมและผูกพันได้มีโอกาส ชมผลงานระดับยอดเยี่ยมอีกครั้ง

ชีวิตของมูชาที่เหลื่อเป็นไปในแบบผิคุยคผิคสมัย ผลงานของเขายังคงความงาม และเป็นที่นิยมเพียงแต่ไม่ใช่สิ่งใหม่ เป็นอาชญากรรมที่น่าเกลียดชัง ในสายตานักวิจารณ์ โดยเมื่อเยอรมันบุก เช็กโกสโลวาเกีย เขายังคงเป็นที่รู้จักด้วยเหตุที่เป็นคนกลุ่มแรกๆ ที่ถูกจับกุมเขากลับบ้านหลัง การสอบ ปากคำ โดยตำรวจลับเกสตาโปและเสียชีวิตหลังจากนั้นไม่นานในวันที่ 14 กรกฎาคม 1939

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบผลงานของศิลปิน

ภาพที่ 2 Madonna of the lilies

ภาพที่ 3 Leslie Carter

แหล่งที่มาของภาพ

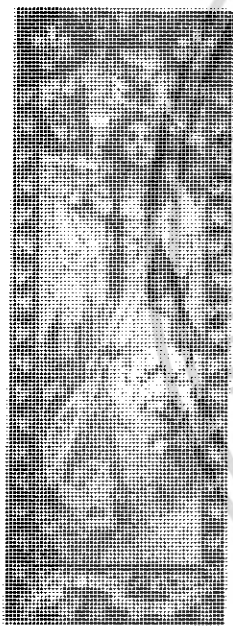
ภาพที่ 2 <http://homepages.tesco.net/~ian.cox99/Mucha%20-%20Madonna.jpg>

ภาพที่ 3 <http://kunstiveeb.arhiiv.ee/pildid/mucha/muchajob1898.jpg>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4 Cicarrilloste reklaam

ภาพที่ 5 Maud adams as Joan of arc

แหล่งที่มาของภาพ

ภาพที่ 4 <http://kunstiveeb.arhiv.ee/pildid/mucha/muchaCICARRILLOS.jpg>

ภาพที่ 5 <http://www.bookmice.net/darkchilde/maude/adams/joan/joan2.jpg>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6 Sarah Bernhardt

แหล่งที่มาของภาพ

ภาพที่ 6 <http://kunstiveeb.ariiv.ee/pildid/mucha/muchabernhard.jpg>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิด

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ ถึงบรรยากาศของห้องเรียนศิลปะที่มีเอกลักษณ์ ที่ต่างจาก ห้องเรียน
ห้องอื่น ที่มีบรรยากาศการทำงานในเวลาต่างๆ ทำงานในเวลากลางวันถึงเช้า ลักษณะมุมมองที่แสดง
ถึงความ น่าสนใจของ ความรัก ความสปรกของร่างกาย สีหน้า เพื่อนให้ออกมา ยังคงมี ลักษณะ รูปร่าง
รูปทรงเหมือนจริง แต่มีลักษณะการเขียนแบบต่างๆดูไม่สะอาดและมีลาย เส้นที่มีลักษณะคล้าย การตุน
มาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปกรรมในรูปแบบจิตรกรรมให้มีลักษณะ เฉพาะตัวและมีเอกลักษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 วิธีดำเนินการ

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การจะผลิตผลงานศิลปกรรมของจิตรกรรมให้ดีขึ้น มีวิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ก็เป็นสิ่งสำคัญ ที่จะช่วยให้ผลงานนั้น มีคุณค่าทางความงาม แล้วนำไปสู่ผลงาน ที่สมบูรณ์ ลงตัวให้องค์ประกอบ ตามเนื้อหาที่นำเสนอและตรงกับแนวความคิด

ขั้นตอนการทำงาน

- 1 รวบรวมข้อมูลต่างๆจากการถ่ายรูปตามสถานที่ต่างๆ
- 2 ร่างภาพ เป็นดินสอในสมุดคร่าวๆจัดวางรูปแบบ
- 3 นับข้อมูลต่างมาจัดวางองค์ประกอบในในเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรม photoshop แบบคร่าวๆ
- 4 เลือกแบบภาพร่าง ที่ได้มาทำงานจริง

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

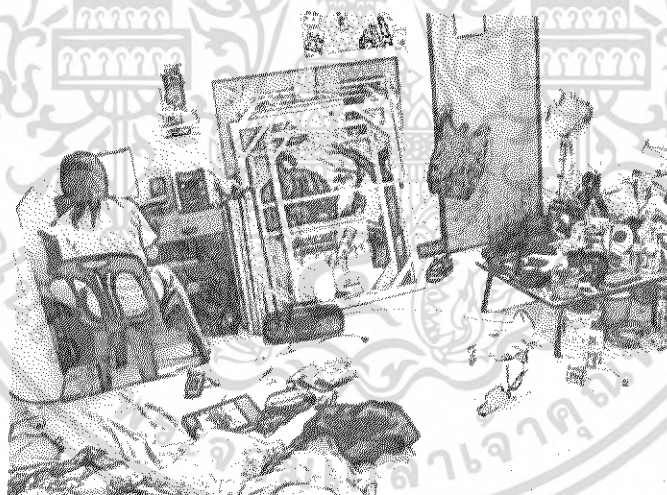

ภาพร่างชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

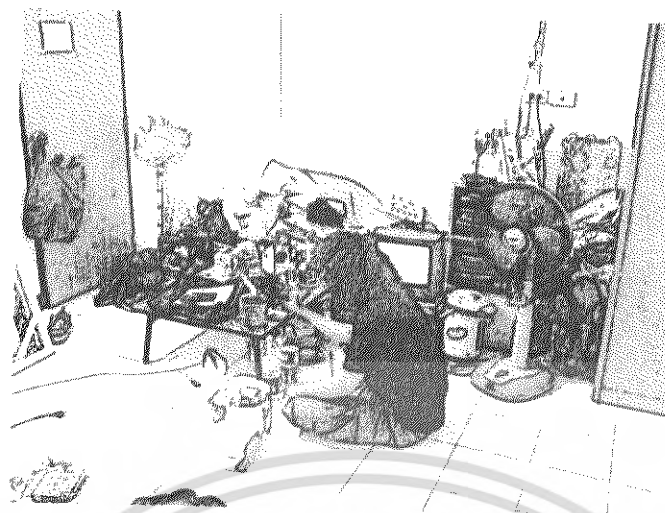

ภาพร่างชั้นที่ 2

ภาพร่างชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

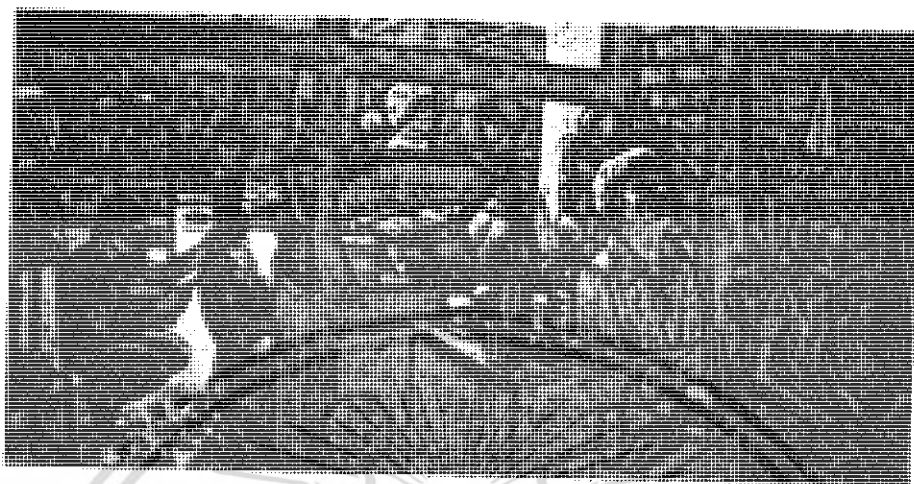
ภาพร่างชั้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดนี้ประกอบด้วยภาพร่างทั้งหมด 4 ชิ้น โดยทั้ง 4 ชิ้นถือเป็นภาพร่าง เพื่อจะนำไปขยายไปเป็นผลงานชิ้นแรก ข้าพเจ้าจึงได้นำเรื่องราวที่ใกล้ตัว ข้าพเจ้ากล่าวถึง บรรยากาศภายในห้องเรียนจิตรกรรมและ หอพักที่บรรยากาศในช่วงกลางวันเพื่อจะสื่อ ถึงเวลาใน การทำงาน เพื่อหา มุมที่จะทำให้ดูรก สกปรก และมุมมองที่หลากหลายเพราะมุมมองเหล่านี้มีความน่าสนใจ สามารถ สื่อถึงเรื่องราวของนักศึกษาศิลปะได้ดีได้ข้าพเจ้าได้ นำภาพร่างที่ 1 มาพัฒนาเป็นต้นแบบในการ ขยายงานจริงเพราะองค์ประกอบที่มีแสงอยู่ตรง กลางภาพดูมีการเพิ่มระยะอีกไกล และมีการย้อน แสงของประธานภาพที่ทำให้ดูอยู่ไกลมีมิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชั้นที่ 1

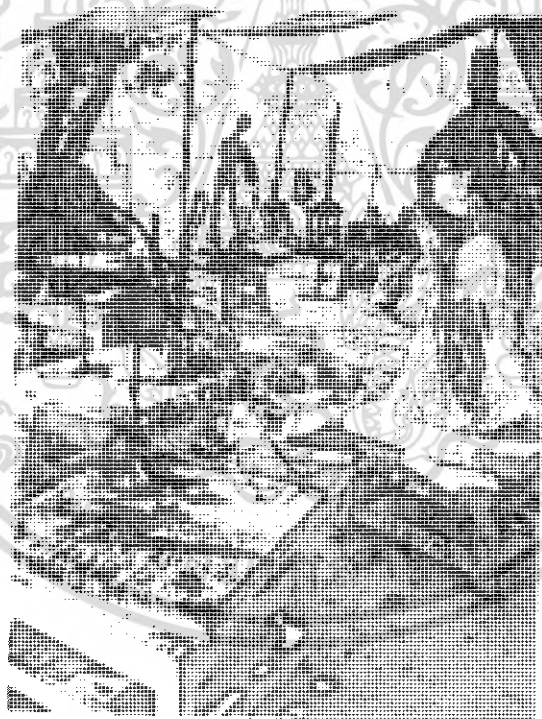

ภาพร่างชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ 78192 ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขึ้นที่ 3

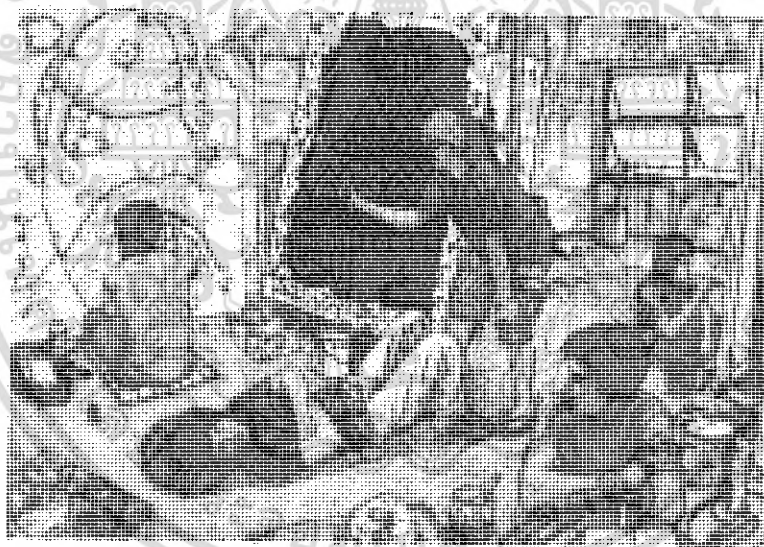

ภาพร่างขึ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

เนื้อหาโดยรวมเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับ ห้องเรียนศิลปะเช่นเดิมแต่ผลงานชิ้นนี้ได้ กล่าวถึง ห้องเรียนประติมากรรม แต่ยังคงพูดถึงเรื่องเวลาการทำงาน ในเวลา กลางคืน อยู่เช่นเดิม แต่ใน ห้องเรียนประติมากรรมนั้น มีเอกลักษณ์ ที่แตกต่าง จากห้องเรียนจิตรกรรม ทั้งในงานที่ อยู่ใน ห้องเรียน ที่ดูมีเสน่ห์ลึกลับไม่แน่ใจว่า รูปร่างใดคือมนุษย์ รูปร่างใด คือ หุ่นปั้น เมื่อได้มองเห็น ใน เวลา กลางคืน ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างที่ 1 มาพัฒนาเป็นต้นแบบ ในการขยาย มาเป็นผลงานจริง เพราะองค์ ประกอบที่ดูมีความยาว และมีสีที่บ่งบอกเวลา ในการทำงาน ในเวลา กลางคืน มีแสง ตกกระทบ กับหุ่นปูนปั้นที่ดูมีความลึกลับน่ากลัว มีภาพของนักศึกษา ที่บ่งบอกได้ว่า การทำงาน ประติมากรรม นั้นมีลักษณะเป็นเช่นไร ได้อย่างชัดเจนที่สุดกว่าทุกภาพ

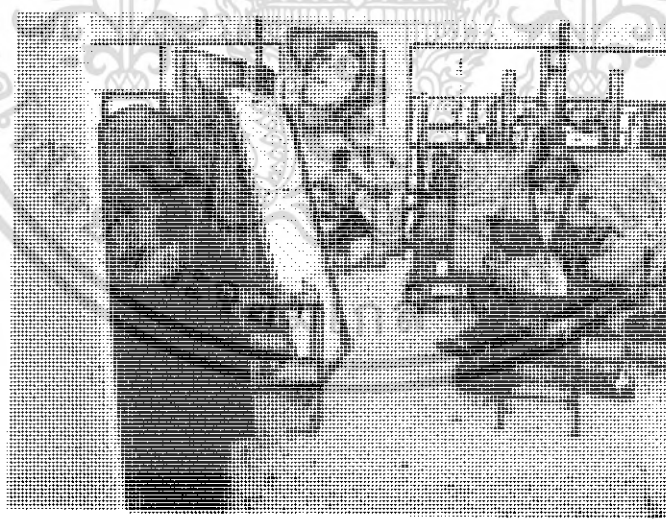

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

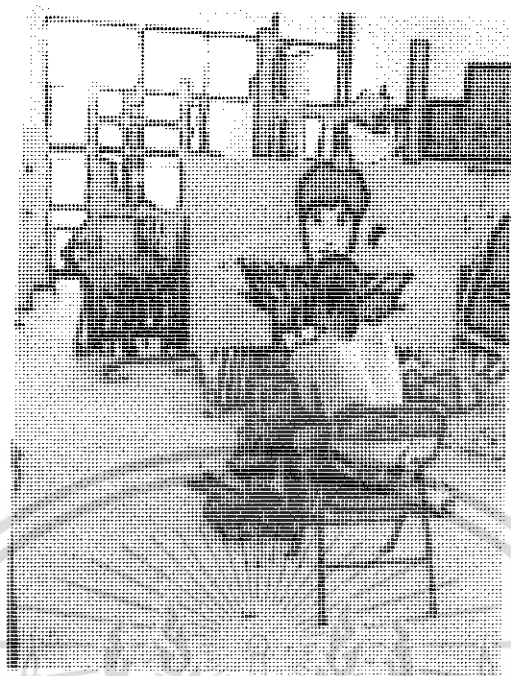

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

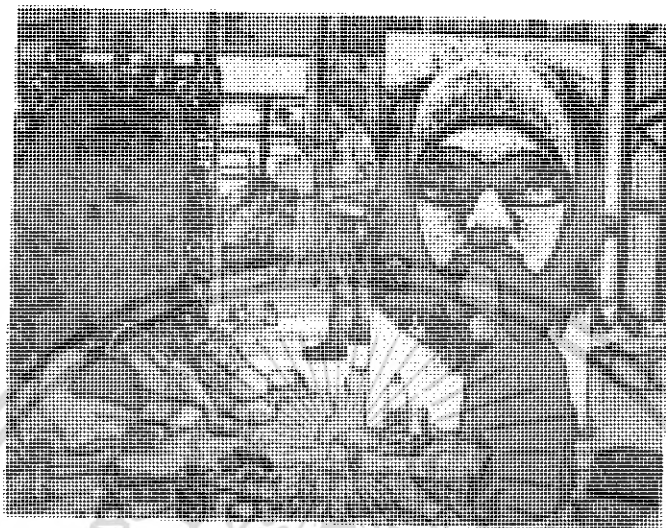
ภาพร่างชั้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 3

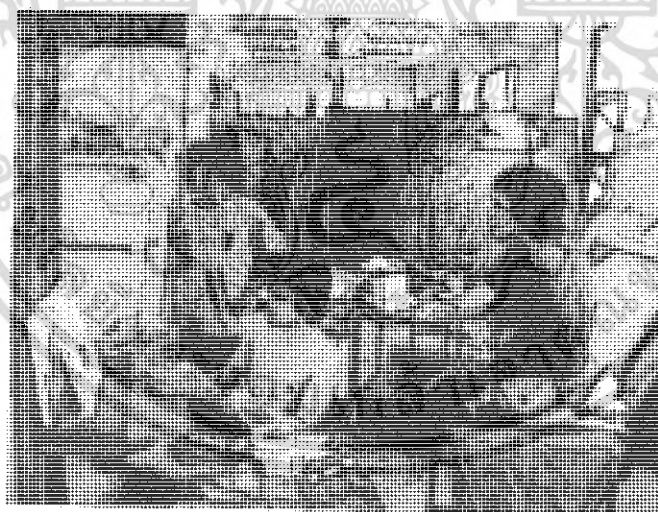
เนื้อหาโดยรวมกับมาสู่เนื้อหา ขึ้นแรกเพราะแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องใกล้ตัว สามารถสัมผัสและรู้สึกได้ดีกว่าผลงานจิตรกรรมชั้นที่ 2 โดยผลงานชิ้นที่ 3 นี้ได้มีแนว ความคิดในการเปลี่ยนแปลง จากการเขียนลงบนพื้นสีเข้ม มาเป็นสีพื้นสีขาว แล้วเพิ่มเนื้อหาในภาพโดยการเพิ่ม กิจกรรมของกลุ่มเพื่อนในชั้นเรียน ให้มีเรื่องราวมากขึ้น ขึ้นกว่าผลงานที่มาจากทั้ง 2 ชิ้น ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างที่นำมาพัฒนา เป็นต้นแบบในการทำงานจริง เพราะในงานนี้ข้าพเจ้าอยากสื่อ ถึงอารมณ์ที่สนุกสนาน ในการทำงานศิลปะ มุ่งเน้น ประกอบของห้องเรียน ที่สามารถมองเห็นบุคคลิก และกิจกรรม ได้ชัดเจนเห็นผลงาน จิตรกรรมได้มากกว่าภาพร่างชิ้นอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

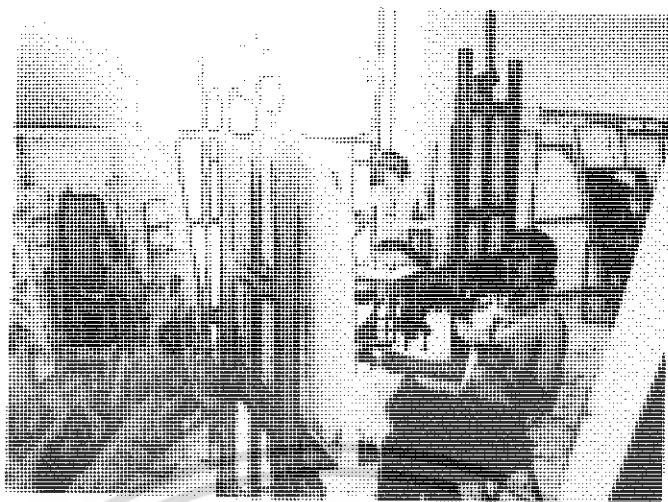

ภาพร่างชุดที่ 1

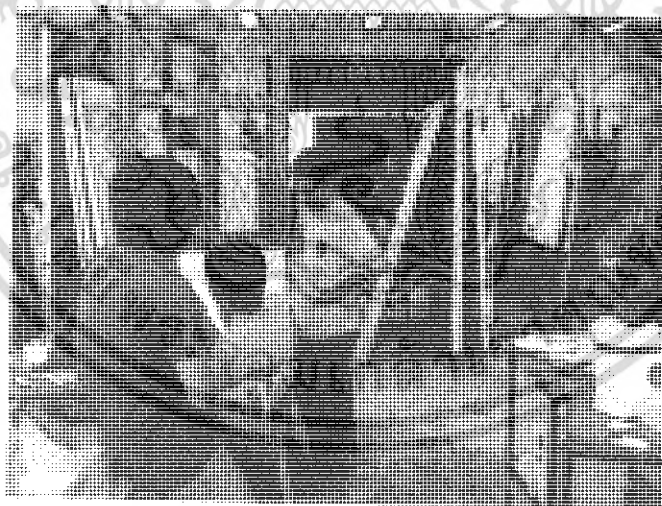

ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขึ้นที่ 3

ภาพร่างขึ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

เนื้อหาโดยรวมยังคงพูดถึงเรื่องของห้องเรียนจิตรกรรมแต่เรื่องราว ในภาพกล่าวถึง การทำงานศิลปะที่เป็นช่วงเวลาในปัจจุบัน ของข้าพเจ้าก็คือเวลาการทำงานจิตรกรรม ในชุดนี้เรื่องราว จะสื่อให้เห็นถึงความอ่อนล้า และ ความตั้งใจทำงาน ของ กลุ่มนักศึกษา ที่กำลังจะส่งผลงานโดย เปลี่ยน อารมณ์เวลาการทำงาน ที่บ่งบอกถึงเวลา บรรยากาศ ในตอนกลางวัน ข้าพเจ้า ได้นำภาพร่าง ที่ 1 มา ขยายเป็นผลงานจริง โดย องค์ประกอบ ของงานชิ้นนี้ โดยรวมๆ ของงานนั้นสามารถ เห็นกิจกรรม ของ นักศึกษาศิลปะใน ท่าทางต่างๆ ได้อย่าง ชัดเจน องค์ประกอบ ที่สามารถเห็น งานจิตรกรรมที่เห็น ได้มากกว่าภาพร่างผลงานชิ้นอื่น

กระบวนการสร้าง

การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้ามีกระบวนการสร้างสรรค์ขึ้นตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

- 1 เริ่มต้น ด้วยการรองสีพื้นเฟรมด้วย สีพลาสติก ที่สร้างให้บรรยากาศ โดยรวม เป็น สีดำเข้ม มี จุดประสงค์ ก็เพื่อการควบคุม บรรยากาศ
- 2 ร่างภาพ ของวัตถุต่างๆ ด้วยดินสอไขสีอ่อน เพื่อให้เห็นโครงสร้างของภาพได้ชัดเจน จัดวางองค์ ประกอบตามแบบร่างและมีการเพิ่มเติมขึ้นในบางส่วน
- 3 ใช้สีน้ำมัน ลงบนภาพ ที่เป็นระยะใกล้ก่อนและลงสีเข้มก่อน โดยรวมทั้งภาพเพื่อควบคุม โทนสี ของภาพ
- 4 สํารวจ ระยะรวมๆ ของภาพด้านหน้า กับระยะหลังควรแก้ไขตรงจุดใดบ้างเพื่อให้งานมีมิติที่ ชัดเจนโดยเพิ่มสีที่สร้างขึ้นตามลำดับ
- 5 แต่งเติมรายละเอียดตัดสิน องค์ประกอบโดยรวมของงาน เพิ่มแสง ที่สว่างที่สุด ให้กับน้ำหนัก งาน ในภาพ และเพิ่มเติมส่วนที่เข้มที่สุดตามจุดที่ต้องการงานสมบูรณ์

บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุด ความทรงจำกับห้องเรียนศิลปะ ข้าพเจ้า ดำเนินการ สร้างสรรค์ ด้วยลักษณะที่แตกต่างจากภาพวาด เหมือนจริง (Realist) โดยมีการเพิ่ม เส้นกับโครงสี ที่แตกต่างจากปกติไปตามจินตนาการ ของข้าพเจ้า เพื่อบ่งเน้น ให้ผลงาน มีเอกลักษณ์ ที่ชัดเจน และ ให้เหมาะสม กับเรื่องราวที่น่าเสนอ

การวิเคราะห์แบ่งเป็น 2 หลักคือ การวิเคราะห์ทัศนธาตุที่ประกอบไปด้วย เส้น สี รูปทรง น้ำหนัก พื้นผิว และอื่นๆ และการวิเคราะห์ องค์ประกอบศิลป์ ที่ประกอบด้วย ความกลมกลืน ความหลากหลาย ความสมดุล สัดส่วน ความเป็นเด่น ความเคลื่อนไหว และการจำกัด

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุประกอบด้วย เส้น สี น้ำหนักพื้นผิว รูปทรง พื้นที่ว่าง ที่ทั้งหมดใช้ธาตุใดธาตุหนึ่งร่างรูปพื้นธาตุอื่นๆ ธาตุอื่นๆก็จะปรากฏออกมาเอง เช่น เมื่อใช้เส้นสร้างรูปทรงขึ้นมาในชิ้นงานชิ้นหนึ่ง จะมีที่ว่างหรือรูปร่างของที่ว่างปรากฏขึ้นพร้อมกับเส้นด้วย เป็นต้น

ทัศนธาตุ เป็นสื่อทัศนียภาพ ที่ทางศิลปะ จำนำมาประกอบกันให้เป็น รูปทรง เพื่อสื่อความหมาย ตามแนวเรื่อง หรือแนวความคิดที่เป็นจุดหมายนั้นการนำทัศนธาตุมาประกอบหรือจัดระเบียบการผสมกันของทัศนธาตุจึงเป็นปัญหาที่สำคัญในการนำเสนอ

และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียิ่งสิ่งที่เป็นที่ยึดเหนี่ยวไว้นั้นคือกฎเกณฑ์ของเอกภาพ

ฉะนั้น ในการวิเคราะห์ ทัศนธาตุ ได้ดีจำเป็นจะต้องเข้าใจถึง การใช้ ทัศนธาตุต่างๆ มาประกอบกัน เป็นผลงานอย่างมีเหตุผลของตัวทัศนธาตุเพื่อเป็นการพัฒนาผลงานให้ดีขึ้นต่อไป

เส้น (Line)

เส้น เป็นส่วนประกอบสำคัญ ในการสร้างรูปทรงให้เกิดขึ้น ในผลงาน ของข้าพเจ้ามีการใช้เส้นในการแบ่งคนกับสิ่งของออกจากกันอย่าง ชัดเจน ซึ่งแต่ละลักษณะเส้นที่ข้าพเจ้าใช้ ภายในผลงาน มีความแตกต่างกันออกไปตามความละเอียด และความสำคัญของตำแหน่งของรูปทรง

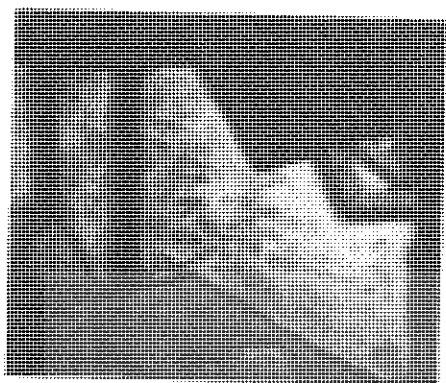

ก. เส้นที่อยู่ในตำแหน่งของรูปทรง ที่อยู่ในเงาและในแสงที่มี น้ำหนักมีน้ำหนักสีที่เท่ากัน มีขนาดของเส้นที่แตกต่างกัน

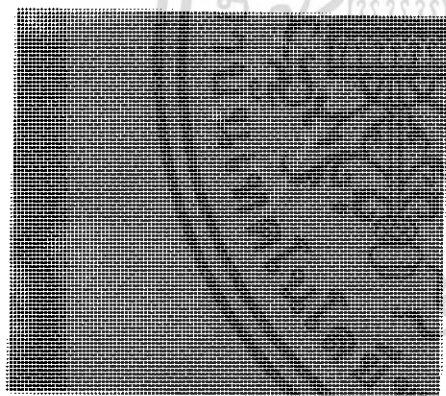

ข. เส้นที่มีคี่ของรูปทรง ช่วยในรูปทรงนั้น ชัดเจน และรายละเอียด ที่อยู่ในเงา ส่วน เส้น ที่อยู่ในแสง ของรูปทรงช่วยให้รูปทรงมีมิติ และ เพิ่มรายละเอียดของรูปให้เด่นชัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. เส้นที่อยู่ในที่ว่างช่วยสร้างงานให้มีพื้นผิว
และความรู้สึกสนุกสนาน ก่อให้เกิดมิติ

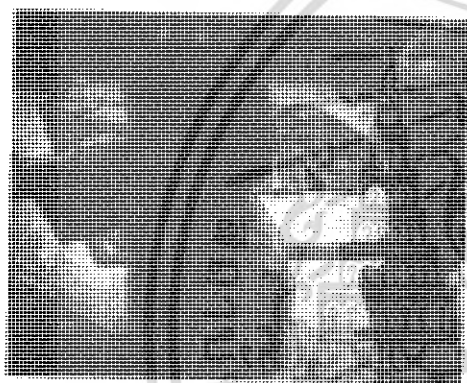

ง. เส้นที่มีน้ำหนักแตกต่างกันเป็นทึบแปร่งชัด
ไปมา ก่อให้เกิดอารมณ์สนุกสนานมีความ
รู้สึกมีพื้น ผิวกว้างไม่เรียบร้อย และ ทำให้ดูมี
เส้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรง (Form)

รูปทรงเป็นส่วนขึ้นด้วยการผสมกันอย่างมีเอกภาพ ของทัศนธาตุ ได้แก่ เส้น น้ำหนัก อ่อนแก่ของ ขาวดำ ที่ว่าง สี และ ลักษณะพื้นผิว รูปทรง ให้ความพอใจ ต่อความรู้สึก สัมพันธ์ พร้อม กันนั้น ก็สร้างเนื้อหาที่เป็น เอกลักษณะให้แก่ อารมณ์และเรื่องราว ในงานของข้าพเจ้า จะเน้นรูปทรงของ คน ที่มีลักษณะเหมือนจริง โดยคงลักษณะกลามเนื้อที่ถูกต้อง ตามกายวิภาค แต่มีลักษณะของเส้น เป็น รอบนอก ของรูปทรงนั้นๆ

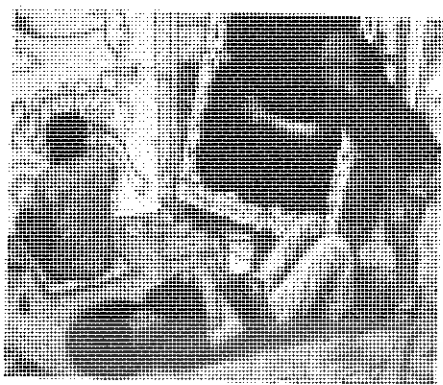

ก. รูปทรงหลักในงานมีลักษณะที่ใหญ่ที่สุดอยู่ด้าน หน้าที่สุด แต่เป็นรูปทรงที่โดนแสงน้อยที่สุด

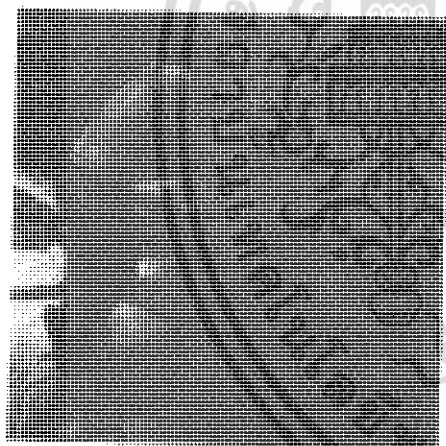

ข. รูปทรงของหุ่นนิ่งที่อยู่ในเงามีขนาด ใหญ่กว่า หุ่นนิ่งด้านหน้าแต่แสงที่ ตกกระทบกับการ ลดรายละเอียดทำให้หุ่นนิ่งที่เล็กกว่า แค้นกว่า และสว่างกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. รูปทรงของคนมีลักษณะ ขยับทำทาง ที่สื่อถึงกิจกรรม ที่ทำอยู่ ทำให้ สื่อถึงเรื่องราวในงานได้ชัดเจนขึ้น

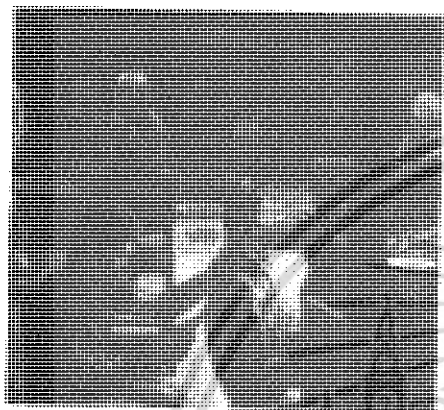

ง. รูปทรงของคนมีลักษณะทำทางที่มีเอกลักษณ์แตกต่างกัน แต่มีรูปทรงของสิ่งของมาเป็นตัวเชื่อมให้สัมพันธ์กัน

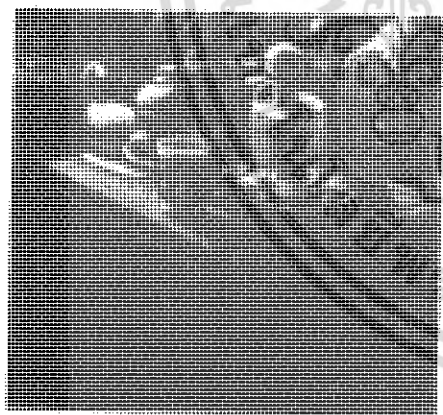
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี (colour)

ในงานของข้าพเจ้ามีการใช้สีของพื้นสีดำหรือเทา เพื่อให้ได้อารมณ์เรื่องราวและความรู้สึกในงานที่แสดงออกมาให้รู้สึกเป็นเวลากลางคืน โดยทำให้งานมีโครงสร้างที่ให้อารมณ์ไปในทางเดียวกัน

ก. การรองพื้นสีดำทำให้งานมี ลักษณะ
โครงสร้างที่ดูลึกกลับ ให้อารมณ์ความรู้
สึกและบ่งบอกถึงเวลาที่อยู่ในงาน

ข. การรองพื้น สีเข้มทำให้มีสีอ่อน เกิด
ขึ้นจะทำให้สีอ่อนนั้นโดดเด่นกว่าปกติ

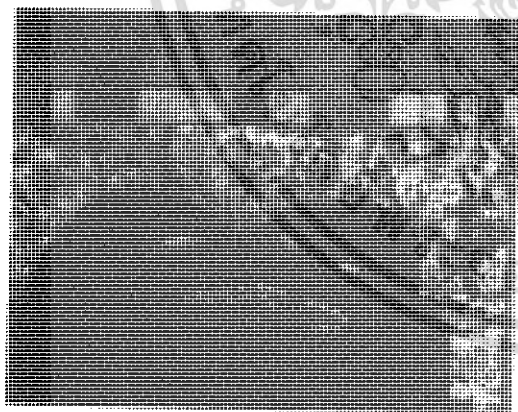
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวคือสิ่งที่ให้อารมณ์และความรู้สึกในงานได้เป็นอย่างดี มีการทำพื้นผิว(Texture) ด้วยเทคนิคหลากหลายในงานของข้าพเจ้า ก็เพื่อจุดมุ่งเน้นให้เกิดความรู้สึก ที่แตกต่างกันไปตาม พื้นผิว (Texture) ที่ปรากฏอยู่ตามตำแหน่งต่างๆภายในผลงาน

ก. ทำที่เปรงทับไปทับมา ในทิศทาง
ที่แตกต่างกันไปมาให้อารมณ์
ความรู้สึกไม่เรียบและสนุกสนาน

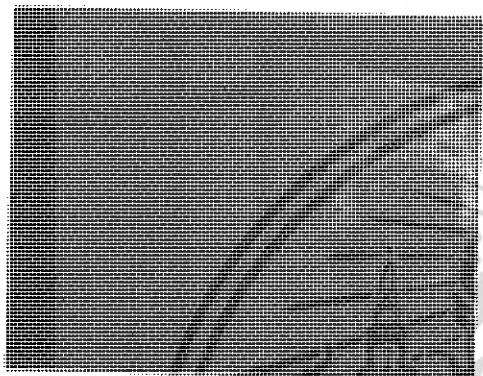

ข. ทำพื้นผิวที่ทับไปมามีสีที่แตกต่างกัน
เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการลวงตา ว่ามีผล
งานทับซ้อนกันบนผลงานอีกชั้นหนึ่ง

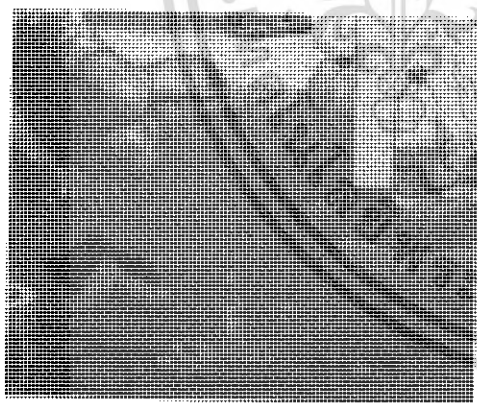
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำหนัก (Tone)

น้ำหนักคือความอ่อนแก่ของสี โดยในผลงานของข้าพเจ้ามีการใช้น้ำหนักจากอ่อนสุดจนถึงเข้มสุด มีการใช้โครงน้ำหนักที่เป็นกลางแล้วเพิ่มน้ำหนักอ่อนกับเข้มลงไป และมีการใช้โครงน้ำหนักที่เข้มแล้วทาบน้ำหนักอ่อนทับเข้มเพิ่มขึ้นมาจนถึงจุดที่เป็นน้ำหนักอ่อนสุด

ก. น้ำหนักเข้มที่ถูกทับด้วยน้ำหนักอ่อนทำให้เกิดน้ำหนักกลาง

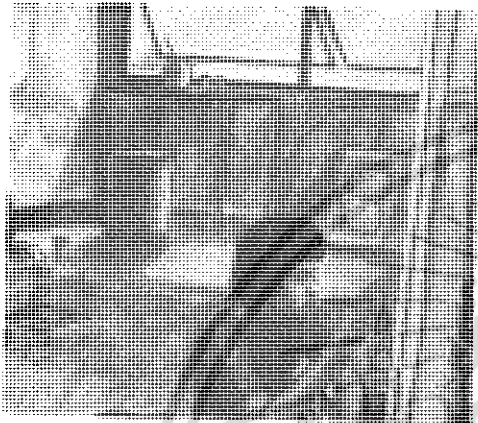

ง. น้ำหนักกลางเพิ่มน้ำหนักเข้มเพิ่มน้ำหนักอ่อนทำให้เกิดบรรยากาศที่มืด

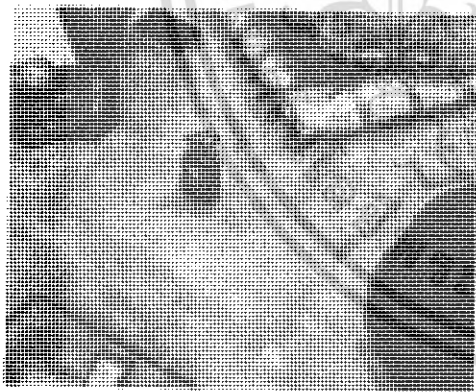
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่างทำให้งานดูไม่อึดอัด และยังเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดรูปทรงใหม่ระหว่างรูปทรงต่อรูปทรง ช่วยให้ชิ้นงานดูสมบูรณ์ ซึ่งในผลงานชุดนี้ มีเรื่องราว ที่ใช้พื้นที่ว่างในรูปทรงที่ออกมาเป็นพื้นที่แทน ความว่างเปล่า

ก. จุดว่างที่ทำให้เกิดระยะ และมีจุดพักสายตา ทำให้ดูมีมิติ

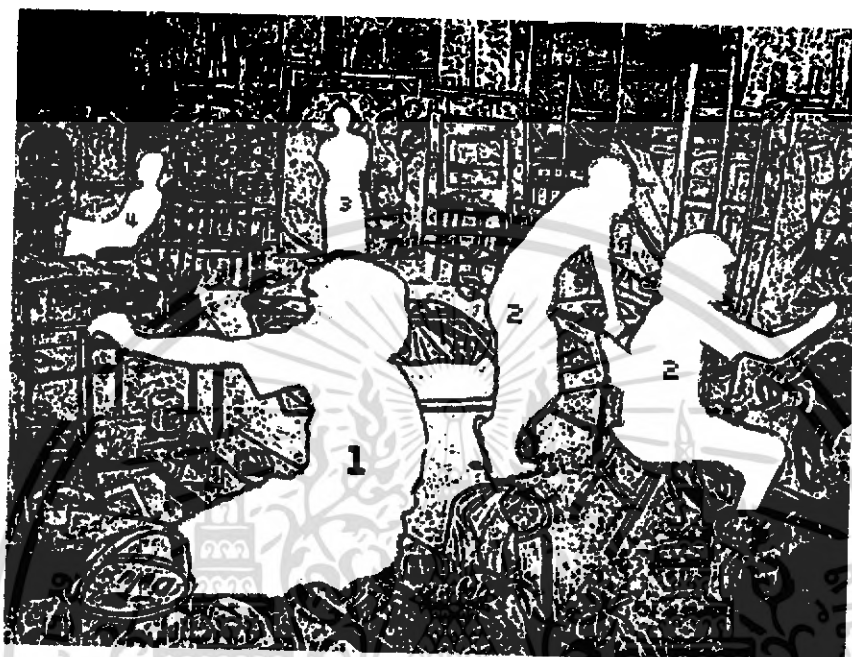

ข. พื้นที่ว่าง ทำให้เป็น รูปทรง ของพื้นที่ห้องในเวลาเดียวกัน

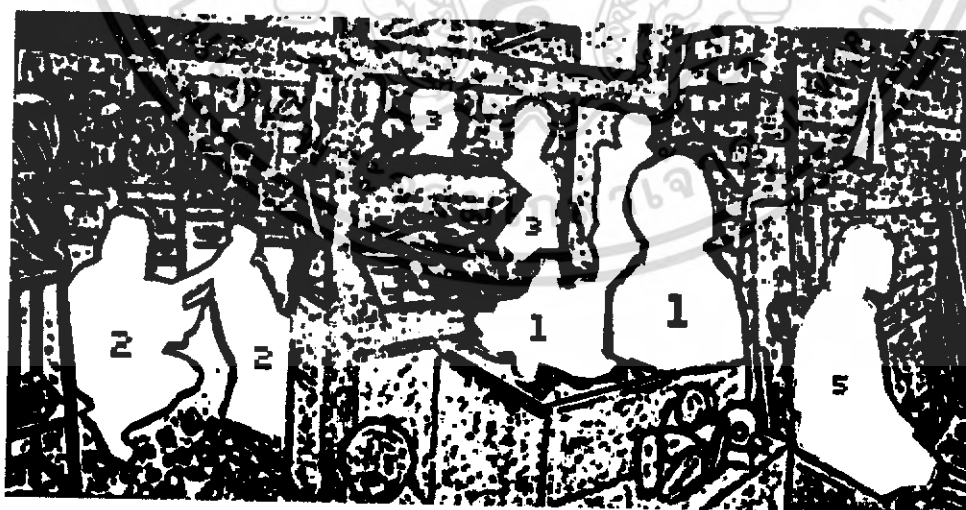
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์องค์ประกอบ

รูปเส้นโครงสร้างผลงานชิ้นที่ 1

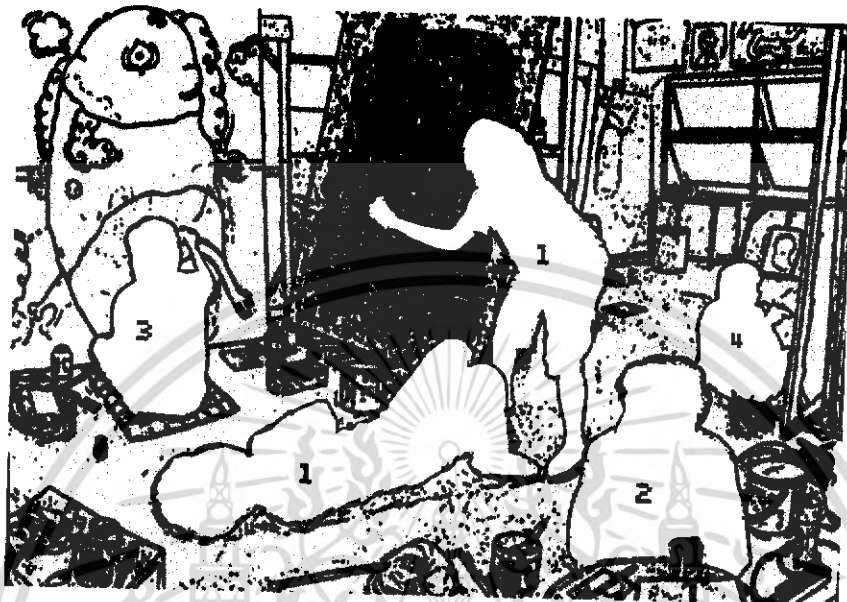

รูปเส้นโครงสร้างผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปเส้นโครงสร้างผลงานชิ้นที่ 3

รูปเส้นโครงสร้างผลงานชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์องค์ประกอบ

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ภาพผลงานของข้าพเจ้า มีการใช้ลักษณะของ รูปทรง ของหุ่นนิ่ง กับ ลักษณะของ ท่าทาง ของรูปทรงมนุษย์ เป็นการเชื่อมกันตามเรื่องราว โดยนำเทคนิคการเขียน มาเป็น ตัวเชื่อมต่อให้ รูปทรง แต่ละ รูปทรง สามารถอยู่รวมกันได้ อย่างกลมกลืนยิ่งขึ้น มีการใช้เส้น ที่มีลักษณะสี ที่เหมือนกัน กระจายไป ตามส่วนต่างๆ ของรูปทรง เพื่อให้เกิดความกลมกลืนกันระหว่าง เทคนิคการเขียน ที่เหมือน การดู กับเรื่องราวที่สนุกสนาน

2. ความหลากหลาย (Variety)

ภาพงานมีรายละเอียดของรูปทรงที่มีหลากหลายที่มีทั้ง รูปทรง ที่มีชีวิต (Biomorphic Form) กับรูปหุ่นนิ่งกับเส้นของห้องเรียนที่เป็นเรขาคณิต (Geometric Form) ที่ความหลากหลาย เหล่านี้เป็น ตัวสร้างเรื่องราวต่างภายในงาน

3. ความสมดุล (Balance)

องค์ประกอบโดยรวมๆ ของผลงาน ของข้าพเจ้า มีการจัดวางให้ สมดุลกัน แต่ไม่ได้เท่ากัน หรือ เหมือน กันทั้งสองข้าง แต่ได้อาศัยรูปทรงกับแสงเป็นตัวทำให้สมดุล

4. สัดส่วน (Proportion)

ข้าพเจ้า ใช้รูปทรงหลากหลาย ทั้งรูปทรง ของ หุ่นนิ่ง และ ทั้งรูปทรง ของ คน ในงาน โดยมีขนาด เล็กใหญ่เพื่อสร้างระยะให้ดูมีมิติ ทั้งส่วนของ รูปทรง หุ่นนิ่ง ที่มีผลต่อ ขนาดรูปทรงของคน โดยที่ใน ผลงาน ของข้าพเจ้ามีรูปของชิ้นงาน ที่ทับซ้อนลงไปในงานจริง โดยมีสัดส่วน ของ รูป ในชิ้นงาน กับ สัดส่วน ของ รูปทรงนักศึกษา ในงานมาอยู่รวมกัน เพื่อสร้างเรื่องราวให้ชัดเจนมากขึ้น

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ตัวงานของข้าพเจ้ามีความเป็นเด่นที่แสงเข้มจัด - เงาจัด (High contrast) กับรูปทรงที่เป็นจุดสำคัญ นั้นหมายถึงรูปทรงนั้นอย่างจะไม่ได้ดูคานหนาสุด และ ใหญ่สุด แต่ เป็นจุดเด่นได้ เมื่อกระทบ กับแสง ที่เป็นน้ำหนักร่อนที่อยู่บนน้ำหนักเข้ม

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

ภาพในงานของข้าพเจ้าการเคลื่อนไหวภายในงานไม่ได้ให้ความรู้สึกเราใจ แต่กล่าวถึงความเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องกัน เคลื่อนไหววิ่งวนอยู่ในงานที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

บทที่ 5 บทสรุป

สิ่งที่เกิดขึ้น ในปัจจุบันกลายเป็นอดีต และ กลายเป็นความทรงจำในเวลาต่อมา ช่วงเวลาแห่งการ เป็นนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี บรรยายภาสในเวลาเรียน เพื่อน กับ กิจกรรม ที่ทำร่วมกัน ความทรงจำ ที่ น่าประทับใจ ทั้งหมดที่กล่าวมาได้เป็นแรงบันดาลใจ ให้ข้าพเจ้านำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ โดยมี วัตถุประสงค์ที่จะนำเสนอความงาม ของบรรยายภาสที่กล่าวมาข้างต้น ให้อยู่ในรูปแบบของงานจิตรกรรม ที่สามารถเป็นสิ่งที่กระตุ้นความทรงจำดีๆ เหล่านั้นเมื่อได้พบเห็นผลงานเหล่านี้ อีก ครั้ง

ข้าพเจ้า ได้เรียนรู้จากการทำและการสร้างสรรค์งานศิลปะนิพนธ์ครั้งนี้เป็น อย่างมาก ข้าพเจ้าได้ เรียนรู้ทักษะ ในการเขียนภาพได้ดีขึ้น มีเอกลักษณ์เป็น ของตนเองมากขึ้น ได้รู้จักการแก้ปัญหาและมีวัน เวลาว่างเหตุการณ์ดีๆ ในช่วงเวลานี้ทำให้งานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ มีคุณค่าในทางสร้างสรรค์ ในทางศิลปะ เพียงอย่างเดียว แต่ข้าพเจ้าได้ใส่ความรู้สึกที่มีความสุขกับการค้นคว้าแก้ไขพัฒนาอย่าง เป็นขั้นตอนเพื่อให้ผลงานสร้างสรรค์จนสมบูรณ์เขาไวด้วยกัน

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

จากการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ได้เรียนรู้วิธีการคิด และ การแก้ปัญหาในการ ทำงานศิลปะ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงานมีดังนี้

ผลงานชิ้นที่ 1

ปัญหาในการทำงาน

- เนื่องจากไม่ได้ใช้รูปถ่ายในการมาทำงานโดยตรงจึงประสบปัญหาในการทำนำมาจัดองค์ประกอบ ใหม่ จึงทำให้เกิดปัญหาในด้านของมุมมองแสงเงาที่ต้องสร้างขึ้นใหม่ทั้งหมด
- เนื่องจากเป็นชิ้นแรกจึงใช้ระยะเวลาในการคิดเรื่องราวเป็นเวลานานจนเวลาการทำงานเหลือน้อย
- เทคนิคสีที่มีดกับเรื่องราวของห้องเรียนจิตรกรรมยังไม่สอดคล้องกัน

การแก้ไขปัญหา

- ทำการร่างภาพให้มากที่สุด ทำให้เกิดมุมมองที่ถูกต้องขึ้น กำหนดแสงเงาให้ชัดเจนขึ้น
- ใช้เทคนิคที่ถนัดในการสร้างสรรค์งาน เพื่อลดเวลาการทำงาน ลดการเกิดปัญหาใหม่ๆ
- เพิ่มส่วนที่เป็นแสงลงไปในงานเพื่อแสดงรายละเอียด

ผลงานชิ้นที่ 2

ปัญหาในการทำงาน

- การเปลี่ยนเนื้อหาจากห้องเรียนจิตรกรรม มาเป็นห้องเรียนประติมากรรม จึงต้องค้นคว้าหาข้อมูลในการทำงานใหม่ทั้งหมด ใช้เวลาในการทำแบบร่างนานยิ่งขึ้น
- การทำงานที่ต้องใช้เส้นนำสายตาเกิดการผิดพลาด ทำให้มุมมองของภาพบางส่วนผิดไปจนไม่สมจริง
- การร่างภาพเป็นจำนวนน้อยทำให้ต้องมาแก้ไขในงานจริงเป็นเวลานาน

การแก้ไขปัญหา

- ค้นคว้าข้อมูลให้มากยิ่งขึ้น ถ่ายภาพหุ่นนิ่งที่จะนำมาประกอบในงานให้มากยิ่งขึ้น ศึกษาถึงอุปกรณ์ในการเรียนประติมากรรม
- ใช้ไม้เมตรช่วยในการร่างเส้นนำสายตา และ ลงสี

ผลงานชิ้นที่ 3

ปัญหาในการทำงาน

- มีการทดลองเทคนิคการลงสีแบบใหม่ที่แตกต่างจากเดิม ทำให้เกิดปัญหาในการทำงานทำให้การทำงานเกิดความล่าช้าเสียเวลาไปกับการลองผิดลองถูก
- ภาพร่างที่ไม่ชัดเจน ในการเขียนทำให้สัดส่วนผิดไปจากความเป็นจริง

การแก้ไขปัญหา

- พยายามแก้ไขในส่วนเทคนิคการลงสีขาว โดยการให้เทคนิคการเขียนแบบการปิดแห้ง แล้วทิ้งพื้นหลังสีขาวไว้แล้วทับด้วยสีน้ำมันบางๆ

ผลงานชิ้นที่ 4

ปัญหาในการทำงาน

- เนื่องจากผลงานในชิ้นมีลักษณะของหุ่นนิ่ง ที่มีปริมาณมาก ทำให้การเขียนต้องใช้เวลาในการทำงานที่นานกว่าผลงานทุกชิ้น

การแก้ไขปัญหา

- ให้เทคนิคการเขียนที่ถนัด แต่เปลี่ยน โครงสี เพื่อพัฒนาชิ้นงาน และประหยัดเวลาในการทำงานเขียนหุ่นนิ่งในงานได้เร็วขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ชวลิต นิ่มเสมอ. องค์ประกอบของศิลปะ . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิชย์, 2539

สุชาติ เถาทอง. หลักการทัศนศิลป์. กรุงเทพฯ :สำนักพิมพ์ นำอักษรการพิมพ์, 2536

<http://www.americanbackcountry.com>

<http://www.bookmice.net>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ความทรงจำกับห้องเรียนศิลปะ 1

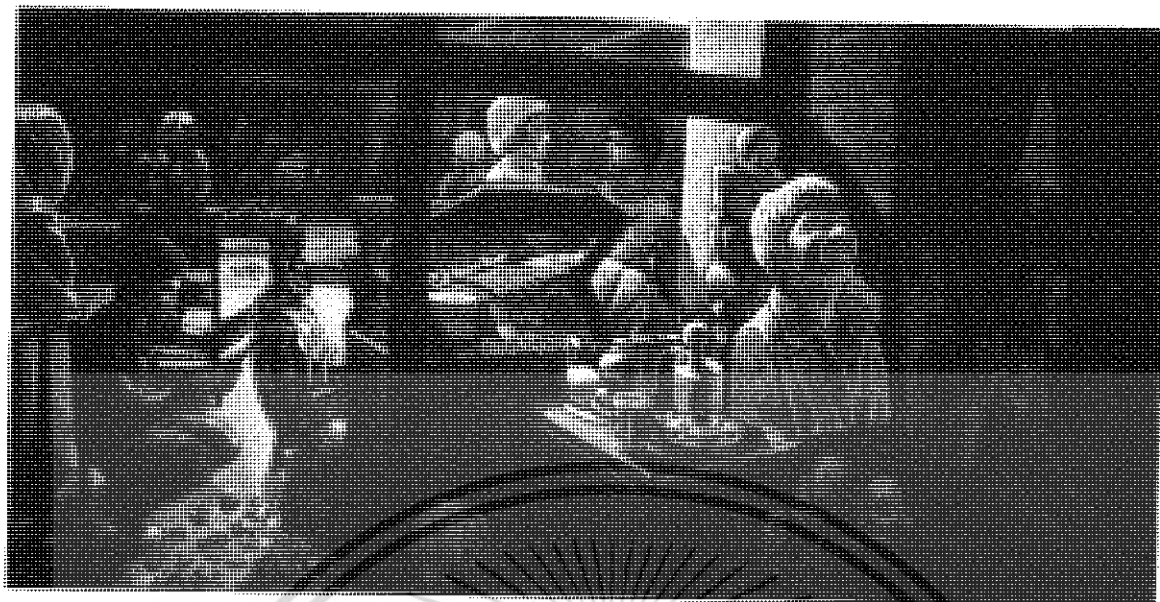
Memories of the studio 1

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 140 x 180 cm.

ปี พ.ศ. 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ความทรงจำกับห้องเรียนศิลปะ 2

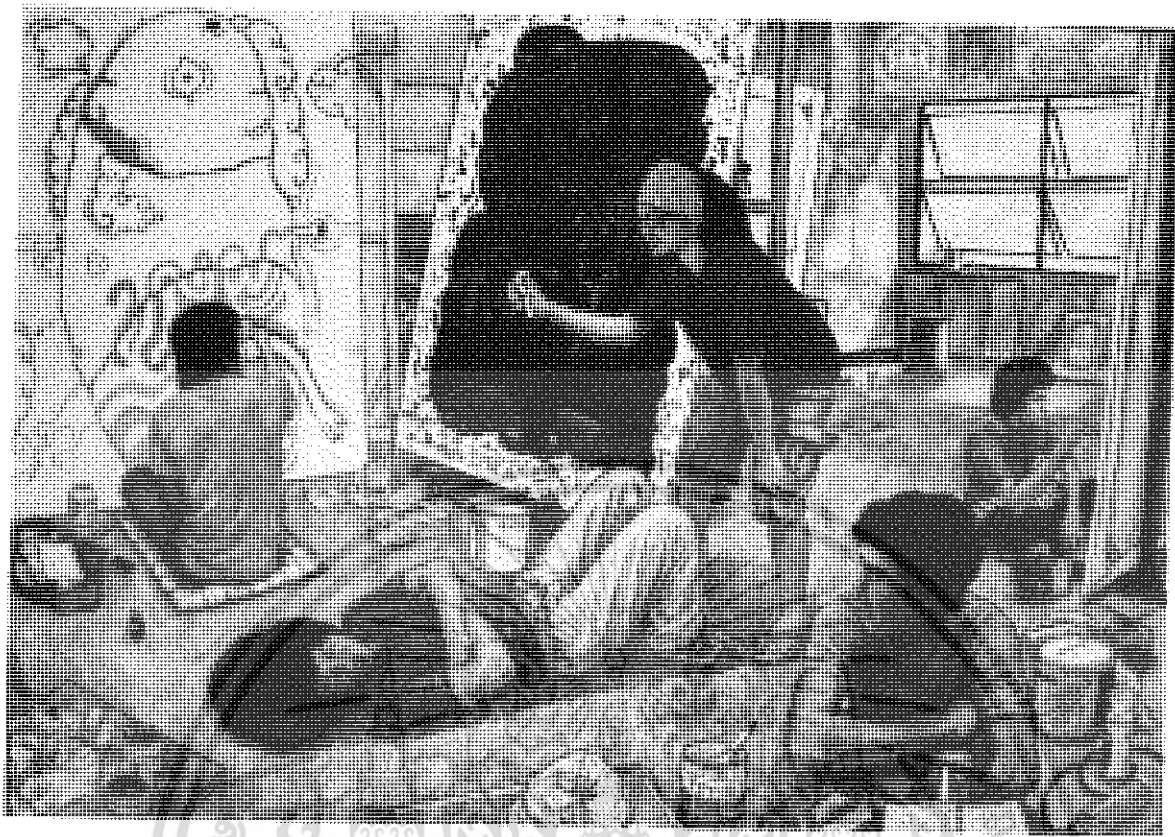
Memories of the studio 2

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 120 x 220 cm.

ปี พ.ศ. 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ความทรงจำกับห้องเรียนศิลปะ 3

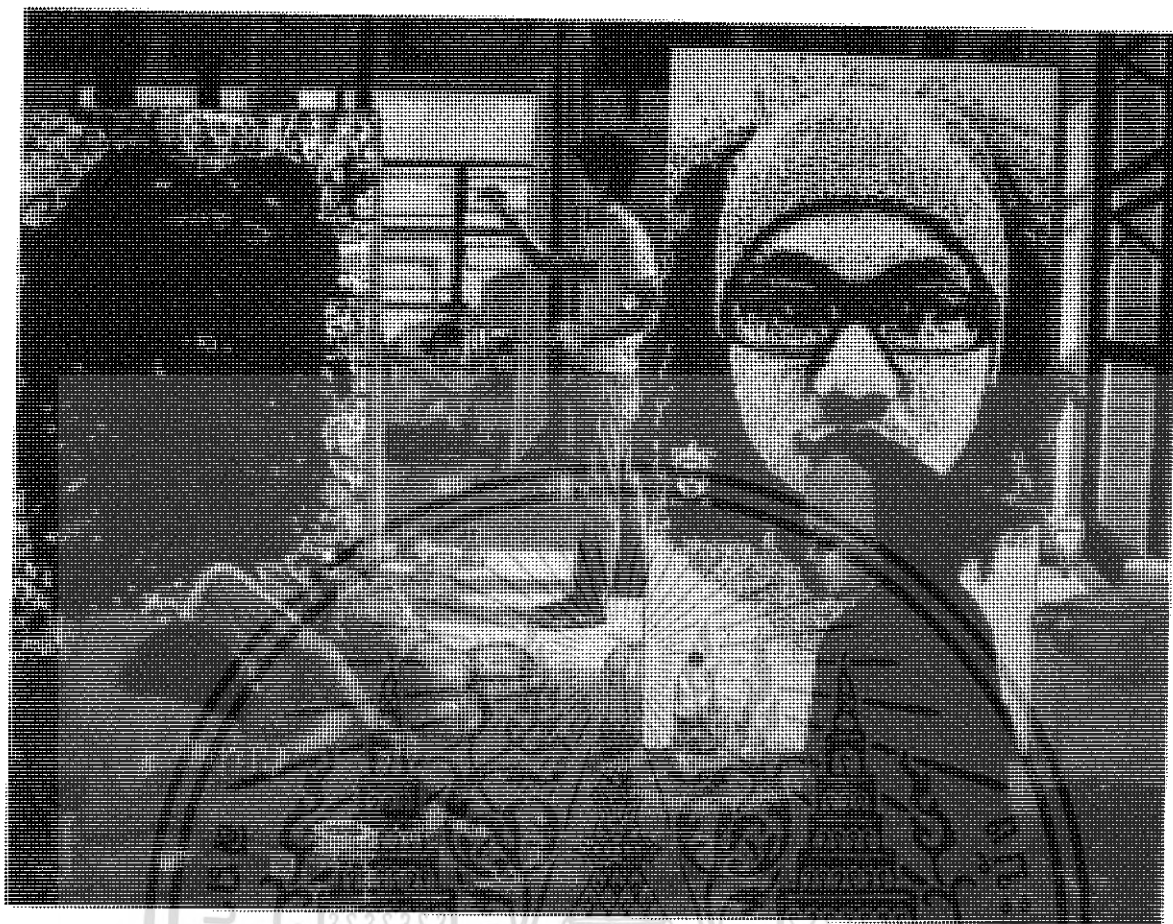
Memories of the studio 3

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 150 x 190 cm.

ปี พ.ศ. 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ความทรงจำกับห้องเรียนศิลปะ 4

Memories of the studio 4

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 155 x 200 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นาย สุริยัน นามวงศ์

NAME SURIYAN NAMWONG

เกิด 5 กันยายน พ.ศ.2526

ที่อยู่ 441/4 ถ.เพชรเกษม (ชะอำ) ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี 76120

โทรศัพท์ 085-0595686

Email joefineart11@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

-โรงเรียน อนุบาลเพชรบุรี

-โรงเรียนพรหมานุสรณ์

-วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

-สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ภาควิชา วิจิตรศิลป์

ประวัติการแสดงผลงาน

2547 นิทรรศการศิลปะ armin's ณ หอศิลป์หอประชุม สจล.

2548 นิทรรศการศิลปะ ศิลปินพื้นบ้าน เมืองเพชร ณ จ.เพชรบุรี

2549 นิทรรศการแสดงผลศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 23 ณ หอศิลป์เจ้าฟ้า

เกียรติประวัติ

2544 รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 วาดเส้น การแข่งขันทักษะวิชาชีพระดับภาคกลาง ของกรมอาชีวศึกษา

2544 รางวัลชมเชย การประกวดศิลปกรรม ป.ต.ท. ครั้งที่ 16

2544 รางวัลดีเด่น การประกวดศิลปกรรม นำสิ่งที่คู่ชีวิต ครั้งที่ 14

2544 รางวัลชมเชย การประกวดภาพโปสเตอร์ต่อต้านยาเสพติด วิทยาเขตพะเยา

2549 ได้รับทุนส่งเสริมศิลปะ มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์